

Despre investitori

Cuvantul investitor a devenit unul foarte uzitat in ultimii ani in societatea romaneasca. Exista numeroase surse media care il abordeaza, industrii care il exploateaza si milioane de indivizi care il uziteaza. Pentru multi este esenta societatii in care traim, pentru altii este un rau necesar iar pentru si mai multi o chestiune de normalitate.

Intr-o societate in care consumul cultiva nevoile individuale “foamea” de resurse este cronica. Investitorii incearca astfel sa gaseasca modalitati prin care resurse dispensabile (sau imprumutate) pot fi introduse in circuitul economic pentru a genera un surplus. Astfel indivizii investesc in diverse active, de la imobilizari la actiuni, de la fonduri de investitii la fonduri de pensii, de la produse derivate la obiecte de arta. Mai mult tendintele moderne pledeaza pentru satisfacerea nevoilor intr-un stil investitional: ne luam o casa intr-o zona care sa ii creasca valoarea, avem hobbyuri care sa produca (vezi cazul colectionarilor de arta), ne educam astfel incat munca noastra sa valoreze mai mult.

Intr-o societate in care concurenta este incurajata este aproape imposibil “sa te sustragi” jocului investitional. De la fondul de pensii ales la locul de munca, totul incepe sa fie analizat, si in Romania, prin optica investitionala. Ne aliniem astfel tarilor mai dezvoltate in care investitiile se impun ca unul din motoarele principale ale cresterii economice.

Daca notiunea de investitor a devenit una cantitativa acceptata si insusita de intreaga societate ea este inca departe de a fi devenit una calitativa. Exista inca numeroase semne in acest sens. Deciziile pe care le iau investitorii sunt prea putin influentate de rationamente solide bazate pe analiza pietei in care se face investitia. Multi dintre cei aflati in postura de investitori nu stiu valoarea activelor achizitionate ci doar le aproximeaza prin comparatie cu valori aflate din surse mai mult sau mai putin de incredere.

Inca prea putini sunt cei care inteleg ce este acela un profil investitional si cum o anumita investitie poate sa fie “potrivita” pentru cineva si “nepotrivita” pentru altcineva. Foarte rar investitorul roman isi concepe un plan de investitii incercand sa plece de la premize realiste. Termenele pe care se fac investitiile in Romania sunt deseori atat de scurte incat transforma orice investitie in speculatie. Nu in ultimul rand riscul (acest balast al oricrei investitii) este inca prea putin inteles. Prea multi il vad echivalent cu pierdere si prea putini il vad ca un “reglator” al randamentului posibil.

Evident ca si domeniul investitional reprezinta o stiinta la fel ca orice domeniu important pentru societatea contemporana. Daca in economiile dezvoltate exista o intreaga cultura investitionala, in cazul Romaniei ar fi poate o dovada de naivitate de a avea asteptari in acest sens. De prea putin timp avem capitaluri disponibile pentru investitii, de prea putin timp am invatat notiunile elementare ale stiintei investitionale pentru a fi reusit sa le aprofundam.

Iar pana cand acest lucru nu se va intampla va fi o naivitate si mai mare sa speram in pietele de capital in care ratiunea sa domine si sa “transeze” directiile pietei. Pana atunci vom mai vedea pietele investitionale care atrag cel mai mult atunci cand au prea putine de oferit si oportunitati pe care prea putini le zaresc.

Alin BRENDIA
Dir. Operatiuni Prime Transaction
28 martie 2008